

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

II. Quænam requirantur à Confratribus, ut Privilegio Sabbatino participes
reddantur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

beneficio primæ revelationis, gravius pro beneficio secundæ revelationis assignari, & exigi, hoc tamen non esset inconveniens. Nam ad servanda præcepta DEI & Ecclesiæ possunt Confratres per liberum arbitrium, opitulante Divina gratia, semetipsos adjuvare: at in purgatorio nullatenus valent semetipsos animæ juvare, aut liberare; adjutorium enim & subsidium, quod pijsissima Virgo Mater pro illo promisit, totum & totaliter ab ipsa præstandum est, ideò in hac vita Confratres illud per onus impositum promereri debent.

CUM autem superius dixerim, ad ritè gerendum sacrum SCAPULARE, necessarium esse illud gerere, & animo in sanctissimam Virginem optimè affecto, & exercenda bona quædam opera in ejusdem honorem, consultum admodum videtur, atque rationi congruum, ut ea Confratres virtutum opera exercent, quæ propria Confraternitatis censentur: puta Castitatem colere, Horas, atque alias preces B. Virginis recitare, sacras ejusdem Festivitates singulari cultu concelebrare, peccatorum confessione, SS. Eucharistiæ perceptione &c. Ecclesias Ordinis frequentare, abstinentiam præscriptam observare, & his similia. Quæ tamen omnia determinatè sumpta, tanto cum rigore exigenda non sunt hæc in parte, quanto in Sabbatina, atque alijs indulgentijs. Ratio hujus est, quod ijs locis expressè sint præcepta: hic verò minimè, sed pro ijs alia possunt exerceri: atq; hoc sensu exponit supracitatum P. Lezanam *loc. supracit. C. 5. num. 12.* P. Irenæus à S. Jacobo *sect. 1. Cap. 3.*

372.

CAPUT II.

Quanam requirantur à Confratribus, ut privilegio Sabbatino participes reddantur?

VT Confratres nostri maximo illo, & nulli alteri Confraternitati communi privilegio, Bullæ scilicet Sabbatinæ, de quo uberius in *secunda hujus Operis parte* disseruimus, perfrui valeant, requiruntur, præter tria illa superiori Capite indicata, videlicet *Scapulare benedictum, modo supra tradito, suscipere, & continuo ad collum gerere, atque Confraternitatis albo nomen dare, hæc duo.*

373.

M m 3

PRI-

PRIMUM, ut castitatem pro suo quisque statu colat, & promittat; nempe Virgines virginitatem, vidue continentiam, nupte castitatem conjugalem.

SECUNDUM, ut qui literas norunt. Horas Canonicas, juxta formam à B. Alberto Patriarcha Hierosolymitano præscriptam, recitent. Nescientes autem literas debent diebus ab Ecclesia præscriptis jejunare, & feria quarta, & Sabato (nisi quando natalis Domini coinciderit) à carnibus abstinere. Ita CLEMENS VII. in Bulla, Ex clementi, nec non in alia incipiente *Dilecti Filij*, conformiter ad vulgatam JOANNIS XXII. Circà hæc duo munera, & obligationes, nonnulla animadvertenda, observandaque occurrunt, quæ paucis expedire conabimur.

374. ADVERTENDUM primò, de folis feminis, dum de castitate servanda, promittendaque agitur, nullam verò de viris fieri mentionem. Utrumque nihilominus sexum hic intelligunt Authores, Cyprianus in *Thef. I. Part. Cap. 23.* Lezana *Lib. de patron. MARIE Cap. 12, num. 23.* Irenæus, & alij; sive id dicatur devoti sexus esse privilegium: sive è contra, in fragiliori, moneri utrumq; de continentia. Utrumq; enim intelligi indè probatur, quod ratio sit eadem utriusq;: at leges extendi propter identitatem rationis docent Theologi *Prim. secund.* Erga ista lex de continentia proposito ad utrumque debet hic lexum extendi. Nihilominus cum juxta eosdem Theologos aliquando contingat, eandem non esse obligationem, ubi eadem militat ratio; posset fortè quispiam dubitare, num munus istud de continentia, folis feminis sit impositum, quod in feminino Grammaticorum genere est expressum. Primò, quia per *feminam* nunquam *vir* solet intelligi, esto *viri* nomine aliquando cum *viro* intelligatur *mulier* in favorabilibus. Cujus ratio petitur ex eo, quod *caput mulieris vir*: ac proinde *viri* nomine includi potest *mulier*, quemadmodum res quælibet suo cum principio potest numerari: in Rege quoque ac principe continentur subditi; ex quo fit, ut qui cum principe contrahit, cum subditis censetur contraxisse: & idem de patrefamilias respectu filiorum dicendum. Sed nunquam princeps in subdito, pater in filiis dicitur contineri, ita ut, quod cum subdito, aut filiofamilias fuerit contractum, princeps, aut pater ratum habere teneatur: nec consecrari *femina* vocabulo *vir* erit intelligendus. Secundò, dato quod *virgo* possit aliquoties ad significandum *virum* usurpari, communi quati appellatione: tamen *vidua*, & maximè *conjugata* eam interpretationem non admittit.

374.

Tam viris
quàm fe-
minis ca-
stitatis ser-
vandæ ob-
ligatio im-
posita.

Ad hæc respondendum, levioris momenti rem esse, quàm ut amplius disceptetur: nam ea onera non sunt gravia, ut bonorum ejusmodi operum propositum viri excutiant, imò eadem illa sunt, quæ ex naturæ, DEIque legibus tenentur observare. Præterea probabile non est, tanto cum discrimine egisse beatissimam Virginem, & summos Pontifices, ut cum immediatè antea de utroque sexu locuti fuissent, iterumque postea utrumque complectantur, medio in sermone relictis viris, soli femineo sexui pensum imponant, nulla omninò istius diversitatis affulgente ratione.

ANIMADVERTENDUM secundò, per *promissionem* non intelligi *votum*, sed *propositum* duntaxat servandi continentiam, suum intra cujusque gradum. Undè non est quod meticulosum quempiam permoveat, aut absterreat, quasi Sodales ad castitatis observantiam voto illigentur, non intemperantes modo, sed etiam sacrilegi futuri, si se contaminent, delinquentes ea in parte; quod magno oneri à timidis ducitur: *molliri potest*, inquit Theoph. Raynaudus, *ea durities* (si tamen *durities*, & non *decus* supernaturale Religionis, honestati temperantia superadditum) si recolatur, plerumque PROMISSIONIS nomen in hujusmodi negotiis, non nisi firmum propositum, à voto longè diversum, sonare: sicut sæpè penitentes, inter confitendum, fervore spiritus correpti, tundente animum, adhibitis, quæ minis de Cælo, quæ verbis fortibus Confessarij, promittunt se deinceps abstinentes flagitio. Non quod voveant vitæ integritatem, & sceleris illius puritatem: sed quod contestentur, quam cupiant frugi evadere, nec quod vomitu egerunt resorbere. Explicatè id tradiderunt graves Authores, tum antiqui, tum recentiores, è quibus N. Thomas à IESU lib. 2. de Confratern. S. MARIE de monte CARMELO Cap. 4. Cyprianus à S. MARIA in Thesaurò Carm. 1. part. Cap. 23. Lezana loc. supra citato Cap. 12. num. 23. Irenæus à S. Jacobo sect. 2. Cap. 7. §. 2. Gregorius Nazianzenus à S. Basilio in Adoptione parthen. 3. part. Cap. 4. & alij cumplures.

Undè ex promissione hac, alia non oritur obligatio, neque hac ex parte aliter augetur offensa, quàm ex cæteris piè, Christianèque vivendi præceptis. Sodalis ergò, si nitorem debitæ castimonie iniquaet, (quod avertat DEUS) astringitur quidem obligatione explicandi in Confessione noxam intemperantiæ, sicut cæteri Fideles similiter delinquentes: sacrilegium tamen aperire non tenetur, quia nullum

375.

Quid per
promissionē
hic intelli-
gendū sit?

Confrater
contra ca-
stitatem
delinquens
quomodo

in Confessione delictum manifestare debeat?

376.

nullum admisit, nullo ad id voto, sed tantum nudo proposito adfectus. Propositum autem istud explicatè necessariò faciendum non est (quamvis melius & efficacius id fieret) sed sufficit sacri habitus susceptio, cum animo servandi ea, quæ sunt præscripta.

ADVERTENDUM tertio, præfatam promissionem minime impedire, quo minus status mutari queat, sed integra manet (ut prius) libertas penes virginem aut viduam ad nubendum. Tunc verò prior continentia virginalis, aut vidualis obligatio transit in debitum servanda castitatis conjugalis.

De hac Continentia servanda obligatione, ejusque summa, respectu Sodalium Partheniorum, congruentissimaq; convenientia plura appositè disserit noster Gregorius Nazianzenus à S. Basilio in *Adoptione parthen. Cap. 4. partis 3.* & in instructione familiari Confrat. S. Mariæ de monte Carmelo *Cap. 19.*

377.

Quid nomine Horarum Canonicarum significetur?

Recitantes Officium parvum B. Virg. satisfaciunt.

ADVERTENDUM quarto, circa obligationem Horas Canonicas recitandi, quod Theologi communiter, nomine *Horarum Canonicarum*, intelligant, & significant Officium Divinum seu Canonicum, in Choro recitari solitum, & ad quod Ecclesiastico jure obligantur Clerici, aut ob sacrum Ordinem, aut ratione Beneficij. Istud si recitetur, haud dubie satisfiet ex hac parte Confraternitatis muneri. Ad illud nihilominus Confratres omnes teneri, nemo jam asseruerit post expressam Cardinalium declarationem, à PAULO V. confirmatam, anno 1613. Illi etenim minoris tantum Officij B. Virginis meminere; sive, id dixerint, veluti priorum Bullarum Pontificiarum interpretes; sive quod per Horas Canonicas indefinitè sumptas istud officium putaverint intelligi posse: quemadmodum partem esse Canonicarum Horarum censuit Navarrus *de Orat. Cap. 10. num. 4.* Superiori decreto videntur pridem compulsi nostri Ordinis Patres Calceati, ut decernerent an. 1625. *Constitut. 4. part. Cap. 28. Literales habentes Officium saltem parvum B. Virginis &c. recitandum esse.* Lezana quoque *99. Reg. Tom. 2. C. 15. n. 46. & lib. de Patron. loc. cit.* constanter affirmat sufficienter satisfieri per *Officium parvum B. Virginis*. Porro antè præfatam declarationem major esse poterat difficultas: nihilominus idem quoque tunc sensere Petrus Lucius in *Compendio Histor. Carmel. in annotat. ad Bullam Sabbatinam*, & Thomas à IESU loco supra cit.

378.

ADVERTENDUM quinto, non esse necessariò recitandum Officium,

ficium juxta ritum Ordinis Carmelitarum, sive recitetur majus Canonicum, sive minus B. Virginis. Cum enim beatissima Virgo velit & obliget Confratres, ad recitandum juxta Regulam datam à S. ALBERTO Patriarcha Jerosolymitano, & in illa aliud non decernatur, quàm ut recitetur, secundum institutionem SS. Patrum, & approbatam Ecclesie consuetudinem: sequitur, quod illi omnes, qui recitant Officium aut Romanum, aut Benedictinum, aut Dominicanum &c. completè satisfaciant huic muneri; recitant namque secundum institutionem SS. Patrum, atque approbatam Ecclesie consuetudinem. Ita censent unanimiter P. Thomas à JESU & P. Lezana suprà citati, P. Theoph. Raynaudus in *Paranesi ad Sodales*, P. Gregorius Nazianzenus, & P. Irenæus *loc. supra cit.* P. Franciscus à Puerò JESU in *Expositione Bullæ Sabbat.* aliq; complures.

Æquum nihilominus & congruum existimat P. Irenæus, ut Confratres, quantum in ipsis fuerit, Carmeliticum recitent: eo quod magis sit proprium Ordinis à quo Sabbatinum emanat privilegium. Si quis tamen teneatur ad aliud recitandum, ratione professionis in alio Ordine, aut obsequij in alia Ecclesia, &c. non ideo privabitur Sabbatina gratia. Imò si quis esset assuetus ad Horas B. Virginis secundum formam Concilij Tridentini, nec similem devotionis sensum experiretur in persolvendis Horis ad normam Breviarij Carmelitici, retinere posset priorem usum. Cum enim utraq; sit licita, & permissa, id maximè consulendum, & suadendum, è quo impensior pietas, devotionisque Marianæ ardor percipitur.

Monent tamen plures è præfatis Authoribus, minimè satisfieri huic muneri per recitationem psalmorum pœnitentialium, Officij defunctorum, &c. quia non sunt Officium B. Virginis minus, nec majus Canonicum: nec per alia breviora immaculatæ Conceptionis, similiaq; officia, non enim videntur esse approbata ab Ecclesia, sed potiùs privata devotorum exercitia.

Neq; etiam per illa eadem, aut quælibet alia, quantumvis etiam in usum singularem approbata: nam dicitur, debere esse secundum approbatam Ecclesie consuetudinem: ita, ut non sit solùm approbatum, verum etiam in Ecclesia sit consuetum, quod est meo judicio, in Choro seu Ecclesia aliqua recitari solitum. Undè si pro Ecclesia aliqua, novum aliquod B. Virginis Officium in Choro recitandum, approbaret summus

N n n

Ponti-

Non obligantur Confratres recitare Officium juxta ritum Carmelitanum.

Licet hoc uti ritu magis conveniens, consultumque videatur, nisi aliud obstat, &c.

Non satisfi huic obligationi per Officiū minus Conceptionis immaculatæ, aut alia similia,

Nec per officia pro particulari usu approbata.

379.
Qui Horas recitant non teneantur ad abstinendam Feriæ quartæ, nisi ex consilio & laudabili consuetudine, & ad lucrandas indulgentias Pauli V.

380.
An Sodales nostri debeant se appellare *Confratres & Consores Ordinis Carmelitarum?*
Vide de his *Cap. 13. part. 4. n. 274.*
Sodales nostri *Confratres Or-*

Pontifex, crederem per illud etiam satisfieri posse; sive brevius solitudo fuerit, sive longius, quia non attenditur Officij quantitas, sed qualitas, seu approbata Ecclesiæ consuetudo: non autem satisfaceret huic Sodalitij muneri, qui recitaret pro usu v. g. Petri in particulari approbatum, ratione ejus devotionis &c.

ANIMADVERTENDUM sextò, non teneri ad abstinendum à carnibus FERIA quarta ac Sabbato, vel ad jejunandum vi Sabbati, eos, qui Horas recitant. Si tamen FERIA quarta abstineant, lucrantur, præter meritum boni operis, concessam à PAULO V. indulgentiam, de qua supra *Part. 4. Cap. 5.* diximus. Laudabilis nihilominus & antiqua fuit, estq; consuetudo, ex devotione solum & consilio, non ex præcepto, ut Confratres FERIA quarta à carnibus abstineant, etsi Officium recitent. Quod etiam satis aperte insinuat hæc verba lectionum Divini officij Commemorationis solemniter beatissimæ Virginis de monte Carmelo: *Non in hoc tantum seculo, Ordinem (Carmelitarum) sibi tam acceptum multis prærogativis B. Virgo significavit, verum & in alio; (cum ubiq; & potentia, & misericordia plurimum valeat) Filios in Scapulari Societatem relatos, qui abstinendam modicam, precesq; paucas eis prescriptas frequentarunt, ac pro sui status ratione castitatem coluerunt, materno planè affectu, dum igne purgatorio expiantur, solati, ac in Celestem patriam obtentu suo quantocumq; pie creditur esse ferre &c.*

Nonnulli, ut suprâ laudatus Irenæus cum alijs, è CLEMENSIS VII. Constitutione aliam quandam deducunt obligationem à Confratribus servandam: scilicet, ut appellent se *Fratres & Soreles Ordinis Carmelitarum.* Verùm alij Pontifices eam conditionem minime expresserunt, licet de facto iisdem nominibus Sodales appellent. In vulgata quoque JOANNIS XXII. Bulla, eadem legitur nuncupatio, *appellantes se Confratres & Consores mei Ordinis &c.* ait B. Virgo ad eundem Pontificem: ubi observandum Carmelitarum institutum nuncupari, *Ordinem Fratrum B. MARIE Virginis de monte Carmelo:* quem titulum pluribus Diplomatum summi Pontifices, indulgentias etiam largas impertientes ijs omnibus, qui hoc modo Ordinem nostrum vocarent, confirmarunt.

Hinc consecrariè deducitur, Sodales nostros similiter nuncupandos esse, *Confratres Ordinis B. MARIE Virginis de monte Carmelo.* Quæ omnia eximium sanè splendorem huic Sodalitio adificunt; tum ipsi

appellationis prærogativa, tum quod ipsius appellatio, leges, ritus &c. ab ipsamet sanctissima DEI Genitrice instituta fuerint. Nec est quod æmulum aliquem singulare istud Carmelitarum beneficium provocet ad invidiam, aut displicentiam, cum Christianus omnis appelletur Christi Frater; undè D. Anselmus: *quod tantum Patrem, & tantum Fratrem sortiti sumus, utiq. B. Mariæ adscribere debemus &c.* vide sis de hoc Raynaud. *lib. cit. 1. part. cap. 3.* & iterum in *Paranesi ad Sodales.*

PRÆTER suprâ enumerata munera, aliud quoddam assignavit CLEMENS VII. in Bulla, cujus initium est, *Ex clementi.* ut nimirum Ordinis statuta Confratres servant. Quod tamen nec usu receptum, nec intelligendum de ijs statutis, quibus Religiosi professi hujus Ordinis adstringuntur: cum eorum observatio in multis repugnet Sæcularibus, qui in hoc Sodalitium adoptantur. Mendum irrepsisse, Amanuensis incuria, in ipsum Diplomatis textum omninò credendum est; qui sic habet: *Qui Confraternitatem de monte Carmelo ingredi, seu Confratrum Confraternitatis ejusmodi numero ascribi, ipsiusque Ordinis statuta observare, ac habitum dicti Ordinis deferre &c.* cum potius legendum sit, juxta aliud ejusdem Clementis Diploma, cujus initium ab his verbis ducitur, *Dilecti Filij. hoc modo. Qui Confraternitatem de monte Carmelo ingredi, seu Confratrum Confraternitatis ejusdem numero ascribi, ipsiusque statuta observare, ac habitum dicti Ordinis deferre &c.* Quæ lectio & cohærens est, & legitima videtur, atque intelligenda de statutis Confratrum proprijs, hoc est, expositis supra muneribus, ad quorum observationem tenentur.

CAPUT III.

Proponuntur & dissolvuntur nonnulla dubia ac difficultates circa asserta in superiori Capite.

VÆRITUR primò, An Horæ Canonicæ à Confratribus, juxta supra dicta, recitandæ, debeant quotidie recitari?
Respondetur, summos Pontifices circa hoc nihil determinatè expressisse, sed remississe ad formam Alberti,
Nun 2

dinis B. Maria V. de monte Carmelo nuncupari valent; & quàm excellens sit hujus appellationis prærogativa?
Lib. de Excell. B. V. cap. 9.

381.

Ad Ordinis statuta servanda non astringuntur. Confratres.

382.

Horæ Canonicæ quotidie à

quæ